

Reformációi emlékeztető:

ajándékba kaptuk az Életet

Kis hittanosom aranyéremmel a nyakában érkezik a hittanórára. Ő is ott volt szüleiével és testvéreivel a hétvégi egyházmegyei sportnapon, de emlékeim szerint érmet egyik sportágban sem szerzett.

Kíváncsian tudakolom hát: „Neked is van érmed?”

„Igen – feleli. – Sírtam amiért nem sikerült nyernem, ezért egy bácsi nekem adta az övét.”

„Milyen bácsi?” – kérdezem.

„Egy kedves bácsi – magyarázza a boldog éremtulajdonos. – Azt mondta, ha akarom, odaadja az övét, hogy ne legyek szomorú...”

A reformáció üzenetét vélem felfedezni e kis jelenetben. *Luther Márton* éveken át küzdött azért, hogy az Isten előtti teljesítménye megfelelő legyen. Hogy célba érjen, és megszerezze – mondjuk így – a mennyei aranyérmet. Igyekezett megfelelni a vallásos előírásoknak, sokat imádkozott, vezekelt a bűneiért – de folyton azt érezte: kevés lesz ez az üdvösséghez! Nem tudja legyőzni önmagát, a saját bűnös természetét; s nem képes arra sem, hogy cselekedeteivel kiérdemelje az örök életet... Ekkor talált rá a Szentírásban az evangéliumra, és szívét-lelkét betöltötte a csodálatos örömhír: **az üdvösséget nem kiérdemeljük, hanem ajándékba kapjuk Istentől!** Krisztus azért jött el ebbe a világba, és azért halt meg a golgotai kereszten, hogy aki hisz őbenne, bűnbocsánatot nyerjen és övé legyen az Isten országa. Ez a kegyelem.

A kegyelem nem fizetség, hanem ajándék. Nem a cselekedeteinktől függ, hanem a Jóisten kínálja fel számunkra ingyen, szeretetből.

Nekünk csak annyi a tennivalónk, hogy elfogadjuk, azaz **higgyünk az Úr Jézusban, a Megváltóban.**

A kegyelem Istene keres minket, és az Élet ajándékát kínálja. Isten titka és csodája az, hogy ez hogyan valósul meg. Érthetetlen és felfoghatatlan a keresztség misztériuma – az, hogy az Isten szent Fiának halála engesztelő áldozat az emberek bűneiért. S ráadásul nagyon nyugtalanító az a tapasztalat, hogy a hívő ember is vétkezik, hiszen az, hogy bűnbocsánatot nyertünk, még nem jelenti azt, hogy a megtérésünk után bűn nélkül élünk. Mit jelent hát akkor az egyik legfontosabb reformátori tanítás, miszerint megigazulunk a hit által (lásd *Agostai hitvallás*, IV. cikkely, 1530)?

Pál apostol, akinek levelei segítségével Luther rátalált a kegyelmes Istenre, és akire hitvallási irataink is hivatkoznak, ezt írja: *„Mindenki vétkezett, és hijával van az Isten dicsőségének. Ezért Isten ingyen igazítja meg őket kegyelméből, miután megváltotta őket a Krisztus Jézus által. Mert (...) ahogyan ő igaz, igazzá teszi azt is, aki Jézusban hisz.”* (Róm 3,23–26)

Kis hittanosom joggal viselhette az aranyérmet, hiszen neki adták. Nem azért, mert ő ügyességével kiérdemelte, hanem azért, mert a bácsi kedves volt és azt adta át a csöppségnek, amelyért ő dolgozott meg.

Az örök életért, amelyet mi kapunk meg kegyelemből hit által, Urunk maga fizette meg az árat...

Hulej Enikő

A reformáció 500. évfordulója felé közeledve

Istennek az *Ószövetségben* tett kinyilatkoztatása, majd a Megváltó elküldése, áldozata megnyitotta az emberiség számára a hit, a szeretet, az üdvözülés lehetőségét, útját. Az üdvösséget senki nem tudja elérni az ember alapvetően bűnös, gyarló mivolta miatt, de a hit lehetőségét sem mindenki választja.

Nagy Konstantin császár 313-tól a keresztények számára biztosította hitük szabad gyakorlását, 379 után pedig Nagy Teodóziusz császár a kereszténységet a Római Birodalom kizárólagos államvallásává tette.

A középkorban az európai feudális monarchiák legfontosabb erkölcsi-lelki alapját a keresztény hit jelentette. Azonban a Római Pápaság túlzott világi hatalma töréseket, ellenállást váltott ki. 1054-ben elvált egymástól a keleti és a nyugati egyház, majd megjelentek az egyház, a hit megreformálásának első hírnökei, például a francia valdensesk a 14. században. Isten igéjének üzenetét a hit erejével közvetítette – a cseh nemzet függetlenségét is képviselve – a nagy hatású, tragikus sorsra jutott prágai reformátor, Husz János. Tekinthejtük őt Luther Márton szellemi, lelki elődjének, tudván azt, hogy Luther is többször hivatkozott rá.

A reneszánsz szellemisége tovább rombolta a római egyház morális állapotát, és fényűzést, pazarlást, képmutatást hozott. A Szent Péter-székesegyház felépítésére kibocsátott búcsúcédulák árusítását a szuggesztív hitszónok, Tetzel népszerűsítette.

Isten a kritikus pillanatokban mindig küld olyanokat, akik igazsága fényét megvilágítják. Wittenbergben Luther Márton Agoston-rendi szerzetes, egyetemi tanár 1517. október 31-én a vártemplom kapujára tűzte 95 tételét. „Más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül, amely a Jézus Krisztus” (1Kor 3,11). Bebizonyította a búcsúcédulák Isten igéjével való összeférhetetlenségét. Ragaszkodott hitéhez 1521-ben a worms birodalmi gyűlé-

sen: „Itt állok, másként nem tehetek!” Várlalta a *Cajetan* bíboros vezette bizottság vizsgálatát, X. Leó pápa kiátkozását, V. Károly császár birodalmi átkát, megkockáztatva ezzel Husz János sorsát, a máglyát.

A hit igazságára vágyó német nemesek, polgárok, lovagok Luther mellé álltak. Az ereklyegyűjteményét felszámoló *Bölcs Frigyes* szász választófejedelem színleg elraboltatta, Wartburg várába zárta, ahol ő a nemzeti nyelvű igehirdetés lehetőségét megteremtve lefordította német nyelvre a Bibliát. A német lovagok, *Ulrich von Hutten* és *Franz von Sickingen* is Luther mellé álltak a katolicizmus ellen.

Pár év múltán a német nemzet nagy része Luther tanítását követte.

A francia *Kálvin János I. Ferenc* király palotájára ragasztott miseellenes plakátjai miatt csaknem a máglyára került, majd Svájcban megfogalmazta a csak az Írásra (*sola scriptura*) tekintettel lévő hitelveit, puritanizmusa az önszeretetet pestisnek tekintette, elismerte az értékteremtő munkát, ezzel megteremtette a polgári fejlődés vallásfilozófiai alapjait.

A reformáció demokratikus egyházirányítási elvei a világi szférára kivételül megalapozták a polgári alkotmányosságot.

Hazánk történelmében mindig vezércsillag volt a protestáns hit, kezdve a három részre szakadt ország végvári vitézeivel, az erdélyi fejedelmek honvédő, a rendi- és a vallásszabadságért vívott harcain keresztül egészen a reformkor irányt mutató személyiségiig, például *Kölcsey Ferencig*, *Petőfi Sándorig*, *Kossuth Lajosig*.

Személyes életünkre nézve is ad iránymutatást Luther: „Mikor Urunk és Mesterünk azt mondta: térjetek meg, azt akarta, hogy a hívek egész élete megtérés legyen.” (95 tétel)

Egy közösség Kecskemét szívében

Szeptember 27-én ünnepi istentiszteleten adtunk hálát a templomtető felújításáért és a termények betakarításáért. Gáncs Péter püspök igehirdetése és az énekkar szolgálata, valamint fűlltetés és szeretetvendégség által is erősödhetett gyülekezetünkben a testvéri közösség.

Közhelyesnek tűnhet a cím, ám ettől még igaz. A közösséget, a közösség erejét hangsúlyozta Kis János igazgatólelkész és Gáncs Péter püspök úr is a szeptember végi hálaadó istentiszteleten. Nem véletlenül, hiszen a kecskeméti evangélikus gyülekezet példaértékű.

Mielőtt arról esne szó, hogy miért, nézzük meg, mit is jelent a szó: közösség. A magyar nyelv számtalanszor bizonyította, mily ékes és találó. A közösség szó jelentése: együtt tevékenykedő emberek, akik osztoznak egymással életükben, munkájukban, eszméjükben, céljaikban, törekvéseikben a köztért, a közösségért.

Az ember élete során – akarva-akaratlanul – sok közösség tagja, velem, velünk sem volt ez másképp. A mi családunk új tagja e kecskeméti evangélikus gyülekezetnek, s mi „akarva” lettünk azzá.

Ha a saját életemet nézem: keresztény katolikus családba születtem. Édesanyám a magyar katolikus családot képviseli, édesapám a horvát nemzetiségi katolikust. Fontosnak tartottam ezt megemlíteni, mert nem ugyanaz a kettő. Mindkét részről nagymamáim gyakorolták hitüket, vallásukat, s ha valaki ismeri a horvát nemzetiségi kultúrát, tudhatja, náluk valahogy még hangsúlyosabban jelenik meg a katolicizmus s a vallás gyakorlása. Engem mégis az alföldi nagymamám „fertőzött meg”, tőle tanultam a *Miatyánkot*, és az esténként még most is elmormolt, „Én Istenem, jó Istenem, lecsukódik már a szemem” kezdetű esti imát.

A testvéremmel minket a szüleink nem kereszteltettek meg, mert ránk szerették volna bízni a döntést; mára ő is, én is megkeresztelkedtünk. Döntöttünk és hiszem, hogy a jó útra léptünk.

Engem felnőtt fejjel Kis János lelkész úr keresztelt meg, ahogyan a lányaimat is, akiknek én nem adtam meg a választási lehetőséget, de bízom benne, ezért nem orrolnak meg rám.

Szerencsésnek tartom magam és családomat, hogy ide, ebbe a gyülekezetbe csöppentünk. Jó itt lenni, szeretünk itt lenni és idejárni. A miértre nem mindig könnyű a válasz, mert olyan megfoghatatlan. *Hulej Enikő* lelkész nő kérésére most mégis megpróbálom leírni.

Amikor először jöttünk istentiszteletre, kisé zavartan léptünk be a templomba, legalábbis én. A kislányaim gyermeki örömmel húztak is az első sorba. Ez ma sincs másként, talán csak annyiban, hogy már én sem vagyok zavarban. Örömmel tapasztaltam, hogy van gyermek-bibliaóra az istentisztelet alatt, hogy figyelembe veszik, egy öt-hat éves gyermeknek hamar elfogy a türelme, a képessége, hogy ilyen esetekben figyeljen és értsen. S ha ők unatkoznak, a felnőtteknek is egyre nehezebb figyelni és érteni. Szeretem, hogy a lányaim nem teherként tekintenek az istentiszteletre, hanem szívesen jönnek. Szeretem, hogy ez a gyülekezet elfogadó, nyitott, hogy a templomot valóban egyfajta (persze bizonyos kereteken belül) közösségi térnek tekintik, hogy megfér benne kultúra, zene, Isten szeretete, hogy a bátyám, aki klarinétművész, zenélhetett az esküvőmon, és hogy én is énekelhetek ebben a templomban minden vasárnap. Olyan gyülekezet ez, amelyre kisüt a nap több napi esőzés után, hogy széppé tegye a hálaadó ünnepet... A végére pedig (s remélem, Kis János lelkész úr nem haragszik meg, aki mindezt szerényen építgette és építi ma is többekkel): egy gyülekezetnek mindig kell, hogy legyen lelki vezetője, aki összefogja a közösséget. Kis János ilyen ember, s az ő vezetésével nagy kör gyűlt – Jézus köré.

Köszönettel:

A jó pap holtig tanul... ...hát még a jó presbiter!

Az evangélikus presbiterek második országos találkozójáról (szeptember 19.) szóló írásom címét a révfülöpi Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központ országos presbiterképző tanfolyamaira invitáló szórólapról kölcsönöztem.

A reggel kilenc órától délután negyed ótig tartó alkalom megszámlálhatatlan lehetőséget kínált azoknak a szerencsés evangélikusoknak – köztük nekem –, akik jelen lehetünk Budapesten a Tüskecsarnokban.

Élményeimet az emlékezetem által alkotott sorrendben osztom mindenkivel, aki megtszítel azzal, hogy érdeklődést mutat, és elolvassa.

A füzet: Az alkalom gondosan összeállított kiadványa önmagában is hasznos és szívmelegítő üzeneteket tartalmaz mindannyiunk számára. Érdemes megőrizni és olvasgatni.

A bicska: „Sokféle, Istentől kapott ajándékunk van. A plakáton látszódo bicska motívum a megosztás és a megnyitás eszköze lehet. Egy bicskával fel lehet szeletelni egy vekni kenyeret, egy rőf kolbászt, bármit, amit megoszthatok másokkal. Szomjasan ki tudok nyitni egy üveg italt. Isten csodálatos eszköztárat adott, hogy legyen mivel megosztani az ajándékokat.” (Gáncs Péter püspök; nyitó áhitat)

A gyémánt: „Gyémánthegyen állunk, / De zsebünkben kavicsok vannak. / Nagyon elfelejtettük, hogy angyalok voltunk, / Kővér váncosokba tömtük fehér szárnyaink...” (József Attila: Gyémánt, 1924) (Gáncs Péter a nyitó áhitatról a már említett füzetben)

Az evangélikus: „Nem attól evangélikus valaki, mert a szülei, nagyszülei evangélikusok, hanem ha a gyermekei és unokái evangélikusok.” (Sajnos nem írtam fel a mondat eredetét.)

„Szolgálatok az Úrnak örömmel”
(Zsolt 100,2)

A szoftverfrissítés: A képzett presbiter. – A presbiterképzés jövője, a jövő presbiter. – Mindannyian tanítványok vagyunk! Krisztus tanítványai. Tanul-e a tanítvány? „Ha a só megízetlenül...” Ha a tanítvány nem tanul, értelmét veszti a léte. (Szekció 1., Hafenscher Károly)

„Ne kényszerből legyünk presbiterek, ne csak azért, mert nem volt más, aki elvállalja, mert elvárás volt felénk. Legyen kitüntetés, öröm számunkra, hogy jó sáfárai lehetünk Istennek!” (Gáncs Péter a nyitó áhitaton)

Az élő gyülekezet: Ismérvei: megnyerni – megtartani – kiküldeni (Szekció 2., Sefcsik Zoltán). Odafigyelni – észrevenni – törődni – vállalni – menni – tenni (a szerző hozzáfűzése).

A hideg: A Tüskecsarnok „jeges” rendezvények helyszínéül is szolgált. Sokan voltunk, de a csarnok nagy. Fáztunk. Erről többször sikerült elfelejtkezni.

A meleg: Odakinn ragyogóan süttött és melegített a nap. Jó volt időközönként a csarnokot körülvevő padokon ülve eltölteni néhány percet.

A találkozások: Ismerősök (és rokonok) a szülőfalumból, a gyülekezeti munkatársképzésről, a nyaralások alatt látogatott gyülekezetekből. Ölelés, mosoly, néhány szó, öröm.

A szekciók: Még jó lett volna hallani az iskolai hitoktatásról, az idősek helyzetéről, a gyülekezet és lelkésze közötti kapcsolatáról, a *Reformáció 500* előkészületeiről, a statisztikákról, látni részleteket a készülő Lutherajzfilmről. Az ember egy időben csak egy helyen tud lenni...

A lehetőségek és ehetségek piaca: Igés lap, könyv, bor, póló, újság, sütemény, ékszer, zene, ökumenikus kapcsolatok. Egyházunk sokszínű! „*Ízleljétek és lássátok, hogy jó az Úr.*”

Komlódiné Alföldi Erzsébet
(a szerző gyülekezeti munkatárs)

Nyitott templomok napja gyülekezetünkben

Szeptember 19. és 27. között rendezte meg az Ars Sacra Alapítvány a *kulturális örökség napjaihoz* kapcsolódóan a kilencedik *Ars Sacra* fesztivált. Ennek része volt szeptember 19-én a *nyitott templomok napja*, melynek keretében a csatlakozó egyházközségek templomai változatos programok kíséretében ingyenesen látogathatók. A 2005-ben Bécsben tartott első alkalmat 2007-ben követte Magyarországon a budapesti Városmiszió, azóta pedig számos helyszín vesz részt a programban, a művészet segítségével felmutatva a remény jeleit és láthatóvá téve a lát-hatatlant.

Gyülekezetünk idén másodszor csatlakozott a kezdeményezéshez. Nyitányként *Oroszné Tornyai Lilla*, gyülekezetünk kántora és presbitere templomunk Angster-orgonáján *Bach*, *Händel*, *Scarlatti* és *Telemann* műveit játszva adott ízelítőt a klasszikus egyházzene kincseiből. Ezután Székely Gábor történész, művészettörténész, presbiter (*e sorok szerzője – a szerk.*) mutatta be az egyházközség történetét és az *Ybl Miklós* tervezte, több mint százötven éves templom művészettörténeti jelentőségét, művészeti értékeit.

Ezt követően ismét a zenéé volt a főszerep, a közönség válogatást hallhatott az evangélikus gyülekezeti és ifjúsági énekek gazdagságából egyházközségünk *Glória* énekkarától, *Oroszné Tornyai Lilla* vezényletével. A hangverseny közben a kihelyezett énekszá-

mok és énekeskönyvek, valamint a kiosztott, elvihető programfüzet segítségével követhették a résztvevők az énekeket, és az éneklésbe is bekapcsolódhattak. A folytatásban *Katona József* testvérünk gitárkíséretével néhány ifjúsági ének tanulására is lehetőség nyílt.

Az est keretében – *Kis János* lelkész köszöntője után – *Károlyfalvi József* történész, presbitériumi jegyző nyitotta meg *Károlyi Ferenc György* festménykiállítását a karzati galérián. A művész nemcsak ihletett, elgondolkodtató képeivel, hanem személyes hangvételű bemutatkozásával is bizonyosságot tett hitéről, Istennel való bensőséges kapcsolatáról.

A program zárásaként, az országos imakezdeményezéshez kapcsolódva lelkész úr gyújtott gyertyát és mondott imádságot, majd a jelenlévők közös éneklésével fejeződött be az est.

A rendezvénnyel templomunk közelmúltban befejeződött felújításáról is megemlékeztünk. Bízunk benne, hogy ez a különleges alkalom segített közelebről megismerni a városban élőknek ezt az építészeti gyöngyszemet, a különböző stílusú, de egyaránt lélekemelő zenés programokon keresztül pedig gyülekezetünk életébe is betekintést nyerhettek mindazok, akik ellátogattak templomunkba.

Székely Gábor

Városi bibliaismereti vetélkedő

Október 16-án már ötödik alkalommal rendezte meg a kecskeméti Nyugdíjas Szövetség a városi bibliaismereti vetélkedőt. Idén a református egyház állította össze a feladatokat; a helyszínt a Szent Család plébánia biztosította számunkra. A téma *Ábrahám története* (1Móz 12–23) és a *Hegyi beszéd* (Mt 5–7) volt.

Gyülekezetünk négyfős csapatát két diák, *Berta Bianka* és *Palkovits Anna* és két nyugdíjas, *Gergely Zsuzsa* és jómagam képviseltük. A vetélkedőn kilenc csapat indult; mi Isten áldásával az első helyezést értük el nagy örömünkre.

Amikor a lelkész nő felkért, hogy legyek a csapat tagja, kicsit hezitáltam, hátha más alkalmasabb lenne, de végül vállaltam.

Kimondhatatlan élmény volt számomra egészében megismerni a vetélkedő témájával megadott bibliai fejezeteket; újra és újra felfedezni, átélni az ige üzenetét, mely többszöri olvasásra is mindig adott valami újat. Korábban alkalmanként egy-egy igeszakaszt olvastam el, de ez nem hasonlítható össze azzal, amikor teljességükben látjuk át a történéseket.

Kedves volt számomra újra rácsodálkozni az ún. arany szabályra: „*Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük, mert ez a törvény, és ezt tanítják a próféták.*” (Mt 7,12) A *Hegyi beszéd* igéi szinte megnyitották a szívemet, átjárták a lelkeimet. Útmutatást adtak olyan viselkedésre, olyan magatartásra, amely csak Jézus felhívásának ereje és a vele való kapcsolat, Jézus követése által valósul meg.

Jézus azt mondja: „*minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem.*” (Mt 7,17) Én szeretnék jó gyümölcsöt teremni, belülről is egészséges ember lenni, aki egészen Jézus igehirdetésében gyökerezik és abból él.

Jó érzés, hogy elhoztuk a kupát, de az igazi boldogság és ajándék számomra az a lelki táplálék, amit a Szentírásból kaptam.

Arra biztatnám testvéreimet, ha tehetik, vegyenek rész ilyen alkalmakon, mert maradandó, tanulságos és csodálatos élmény.

Szabó Iлона

3. Zenés áhítat a reformáció tiszteletére

2015. november 1. (vasárnap) 18 óra

Kecskeméti Baptista Gyülekezet imaháza (Kecskemét, Szentgyörgyi utca)

Igét hirdet: Mike Sámuel baptista lelkipásztor

Közreműködnek:

Kecskeméti Evangélikus Egyházközség Glória Énekkara

Kecskeméti Baptista Gyülekezet Kórusa

Református Kollégium Grádcis Kórusa

Kecskeméti Vég Mihály Énekkar

Ének: Megyesi Zsófia, Megyesi Zoltán, Sipos Soma, Jámbor Zsolt
Cselló: Balogh Előd, Jámbor Janka, Sipos Gábor Gergő, Kovács Anna

Gitár: Orosz Csaba

Blockflöte: Buda Eszter, Pálincás Albert

Harsona: Hámori Áron, Beke Márk, Peer Tamás

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

„Akarsz-e teljes, tiszta szívvel élni?”

Kosztolányi Dezső Akarsz-e játszani című verséből van ez a szép idézet, mely az országos evangelizáció témája volt október 10-én, Budapesten, a Deák téri evangélikus templomban.

Valahányszor ilyen nagy összejövetelre készülünk, boldog várakozással indulok útnak. Most pedig még a „gyermeki” izgatott kíváncsiság is motivált. Hogy akarok-e „teljes, tiszta szívvel élni?” – Szeretnék, de hogyan? Tudtam, éreztem, hogy választ fogok kapni.

Az igehirdetés előtt a miskolci *Luther kórus* kb. harmincöt tagból álló vegyes kara csodálatos, tiszta hangzású műveivel gyönyörködtetett minket.

István István lelkész Máté 5,8 igéjével kezdte a prédikációját: „*Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent.*” Mert csak a tiszta szív az Istent látó szív. Jó volt hallgatni őt, ahogy elvezetett bennünket a kérdéstől a válaszig. Szembesültünk saját eddigi életünkkel, és eszembe jutott egy kórusban tanult énekünk: „Új szívet adj, Uram énnekem...” Szívcsere-re van szükségünk, mert az új szív a tiszta szív – mondta a lelkész úr. Beszélt az örömeikről, élvezetekről, melyek nem egyenlők a boldogsággal. Csak Istennel lehetünk boldogok, ha hazatalálunk hozzá, ha a helyünkön vagyunk nála. Megható hasonlattal

élt: ahogyan a kisgyermek akkor boldog, amikor az édesanyja karjaiban van, úgy mi is akkor vagyunk boldogok, ha Isten karjaiban vagyunk.

A nap folyamán sok bibliakör adott lehetőséget a boldogságról való elmélkedésre.

Délután két tanúságtételt hallgathattunk meg. *Boros Lajos* egykori elítélt beszélt az életéről, milyen volt Jézus nélkül bűnben élni, majd a börtönévek alatti lelki szabadulásáról, az új életéről Jézussal. *Dr. Somody Imre* egy sikeres, „boldog” üzletember volt, de gyötrődött, valami hiányzott az életéből – de mióta Jézussal jár, minden jóra fordult, igazán boldog lett.

Őket hallgatván, valamint az igehirdetés alatt is arra gondoltam, milyen jó lenne, ha mindenki hallaná, és megértené, mit üzen Isten; csak kérnünk kell Őt: „*Tiszta szívet teremts bennem, Istenem*” (Zsolt 51,12a) – ezzel az igével, úrvacsorai istentisztelettel zárult ez a szép nap.

Olyan jó volt együtt lenni a testvérekkel, találkozni az ország minden részében lévő ismerőseinkkel. Azt gondolom, hogy a nap végén valamennyien úgy jöttünk el, hogy most a „helyünkön” vagyunk, Istennel vagyunk!

Lukács Lászlóné, Mara

Az országos evangelizáció felvételei meghallgathatók: <http://misszio.lutheran.hu/eloadas/evangelizacio-egyeb/evangelizacio-hallgathato/1123-orszagos-evangelizacio-a-deak-teren-2015>

Tervezett programjainkból

okt. 31. 10 óra - Reformációi istentisztelet
okt. 31. 17 óra - Reformációi ünnepély, evangélikus templom
nov. 1. 17 óra - Ökumenikus megemlékezés, Köztemető
nov. 15. 15 óra - Konfirmandus szülői
nov. 15. 18 óra - Német istentisztelet

nov. 28. Egyházmegyei csendesnap, Kiskőrös
nov. 29. 15 óra - Ádventi családi délután
dec. 5. Gyülekezeti sportnap
dec. 13. 18 óra - Német istentisztelet
dec. 19. Evangélikus szolgálat a főtéri ádventi koszorúnál
dec. 20. 15 óra - Gyermekkarácsonya

Élménybeszámoló az egyházmegyei sportnapról

Az emberek egyházzal való kapcsolattartásában a templomba járás alkalmá a meghatározó. Vannak, akik minden vasárnap ott vannak az igehirdetésen, mások csak nagyobb ünnepekkor jönnek el Isten ígését meghallgatni. Az egyház keretein belül élhetjük meg hitünket, lehetünk egy közösségben hasonló lelkiületű emberekkel. Azt azonban kevesebben tudják, hogy nemcsak a templom falain belül találkozhatnak a gyülekezet tagjai, hanem sok különböző rendezvény, esemény szervezője az egyház.

Ép testben ép lélek – tartja a régi mondás. Ezt szem előtt tartva rendezték meg október 17-én Soltvadkerten az egyházmegyei sportnapot, melyen egy vidám, tartalmas, versenyekkel tarkított program részesei voltunk. A kecskeméti gyülekezet is szép számmal képviseltette magát, gyerekek, ifjak és örökifjak személyében. Megismerhettük a soltvadkerti, apostagi, kiskőrösi, dunajvárosi, halasi testvérgyülekezetek sportolni szerető tagjait is.

A tájfutás, az asztalitenisz és az 1517 méteres reformációi emlékfutás számaiban mérhetők össze ügyességüket a versenyzők. Külön értékelték korcsoportok és nemek szerint az indulókat, így sokan éremmel térhettek haza. De nemcsak éremért küzdöttünk, hanem fabatkáért is. Aki összegyűjtött a játékos mozgásformák során három fabatkát, az kapott egy fagyikupont a soltvadkerti cukrászdába, ami, valljuk be, elég ösztönzőleg hatott fiatalra-időse egyaránt.

Az eseményt közös áhítat és igeolvasás nyitotta és zárta.

Mi négy lányunkkal vettünk részt a rendezvényen, és bár a focimeccset kihagytuk, végül öt éremmel és jókedvvel tértünk haza. Jövőre is biztos eljövünk.

Aki pedig „csak” a templomba szokott eljönni, azt biztatom, hogy használja ki az ilyen alkalmakat is testi-lelki épülésre.

Tihanyiné Szeverényi Zsuzsanna

Előadások a reformáció hónapjában

Az evangélikus és református gyülekezet szervezésében előadássorozat lesz 2015. október 26-28. között a református gyülekezeti központban (Kecskemét, Kálvin tér).

Október 26. (hétfő) 17 óra

Dr. Marjovszky Tibor református teológiai tanár: Öszövetségi alapfogalmak

Október 27. (kedd) 17 óra

Dr. Marjovszky Tibor református teológiai tanár: Exodus - Mózes II. könyve

Október 28. (szerda) 17 óra

Dr. Bácskai Károly evangélikus teológiai tanár: A fény jelentése, szimbóluma

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Lélek-zet - A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2015/4. szám - Reformáció

Szerkesztő: Hulej Enikő. Olvasószerkesztő: Zsolczainé Vítális Judit.

Lelkészi Hivatal címe: 6000 Kecskemét, Arany János u. 1. Telefon: 76/323-506; mobil: 20/824-3391; e-mail: janos.kis@lutheran.hu; hulejeniko@gmail.com. Honlap: <http://kecskemeth.lutheran.hu>

Soli Deo Gloria közhasznú alapítványunk adószáma: 19049498-1-03

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035